

прѣвари народныѣ намѣренія и, когато войската и шародѣтъ навлѣзохъ въ двора на палата и поисквахъ появяването на затвореня князь, тѣмъ са показа мъртвото тѣло на Мустафа.

Като останъ по този начинъ единичкѣ наследникѣ Османовѣ, Махмудъ станъ неприкосновенъ за Турцытѣ; той се яви прѣдъ народа и се поерѣшихъ съ радостны въсклицанія. Послѣ той заповѣда да угасѣтъ пожара, който се продължаваше отъ три дни, а на войската каза да се прибере въ кѣшлытѣ. Възстанѣто се умири приврѣменно, нѣ диритѣ му се съгледвахъ на всекъдѣ.

Русія поиска да се воспользуа отъ тѣзи вжтрѣшны борбы и еще веднѣжь се опита да склони Наполеона I да си раздѣлѣтъ Турція; нѣ френекыйтѣ императоръ и този пакъ запази неприкосновенността на турекыйтѣ земи.

Турція се склони да стане конференція за миръ между нея и Русія въ молдавскыя градъ Яшь, нѣ рускый царъ показа тука таквызи голѣмы исканія, щото прѣкъснѣтытѣ единъ часъ непріятелства се поченѣхъ пакъ съ ново ожесточеніе. Първытѣ дѣйствія на турекыйтѣ войскы бѣхъ злочесты: Турцытѣ загубихъ Гюргево, Исакча и други мѣста и се побѣдихъ при Слободія. Тѣ имахъ ешолука само при Татарица, дѣто си отвърнѣхъ на Русытѣ за досегашнытѣ поражения (1809). Подъ прѣдводителството на Каменскый, Русытѣ усвоихъ и Варна, Пазарджикъ и Силистра. Послѣ се ухѣтихъ къмъ Шуменъ, прѣдъ който стояхъ много врѣме безъ да го прѣвзематъ. Русее останъ въ тѣхны рѣдѣ.

Походѣтъ на 1811 отъ начало се показа благоприятенъ за Турцытѣ, които си взехъ назадъ Русее и прѣнесохъ войната отвѣдъ Дунава; нѣ като нѣмахъ добры военачалници и не се управлявахъ добръ, тѣ се принудихъ да сключѣтъ *букурешкыя миръ*, чрѣзъ който Русія повернижъ Влашко и Молдова, нѣ запази Бессарабія съ едно отъ устїята на Дунава. Махмудъ не щѣше да потвърди тѣзи условія, нѣ Енпчерытѣ го принудихъ съ заплашванія.

Между туй Сърбытѣ продължавахъ войната за своята